

Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2019 r. — Optile/Komisja(Sprawa T-309/17) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — System pomocy wprowadzony przez Francję w latach 1994–2008 — Dotacje inwestycyjne przyznane przez region Île-de-France — Decyzja uznająca system pomocy za zgodny z rynkiem wewnętrznym — Pojęcia pomocy istniejącej i nowej pomocy — Artykuł 107 TFUE — Artykuł 108 TFUE — Artykuł 1 lit. b) ppkt (i) i (v) rozporządzenia (UE) 2015/1589 — Termin przedawnienia — Artykuł 17 rozporządzenia 2015/1589)

(2019/C 328/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Organisation professionnelle des transports d'Île de France (Optile) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci F. Thieriez i M. Dangibeaud)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności części decyzji Komisji (UE) 2017/1470 z dnia 2 lutego 2017 r. dotyczącej programów pomocy SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) przyznanej przez Francję na rzecz przedsiębiorstw świadczących usługi transportu autobusowego w regionie Île-de-France (Dz.U. 2017, L 209, s. 24).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Organisation professionnelle des transports d'Île de France (Optile) pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 31.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2019 r. — Ceobus i in./Komisja(Sprawa T-330/17) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — System pomocy wprowadzony przez Francję w latach 1994–2008 — Dotacje inwestycyjne przyznane przez region Île-de-France — Decyzja uznająca system pomocy za zgodny z rynkiem wewnętrznym — Pojęcia pomocy istniejącej i nowej pomocy — Artykuł 107 TFUE — Artykuł 108 TFUE — Artykuł 1 lit. b) ppkt (i) i (v) rozporządzenia (UE) 2015/1589 — Termin przedawnienia — Artykuł 17 rozporządzenia 2015/1589)

(2019/C 328/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ceobus (Génicourt, Francja) oraz pozostałe skarżące, których nazwy wymieniono w załączniku do wyroku (przedstawiciele: początkowo D. de Combles de Nayves, następnie F. Segalen, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności części decyzji Komisji (UE) 2017/1470 z dnia 2 lutego 2017 r. dotyczącej programów pomocy SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) przyznanej przez Francję na rzecz przedsiębiorstw świadczących usługi transportu autobusowego w regionie Île-de-France (Dz.U. 2017, L 209, s. 24).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ceobus oraz pozostałe skarżące, których nazwy figurują w załączniku, pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 231 z 17.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2019 r. — Steifer/EKES

(Sprawa T-331/17) (¹)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury i renty — Uprawnienia emerytalne nabyte przed wstąpieniem do służby Unii — Przeniesienie do systemu Unii — Doliczenie okresu służby — Zwrot kwoty odpowiadającej uprawnieniom emerytalnym nieuwzględnionym przy obliczeniu lat służby uprawniających do emerytury w systemie emerytalnym Unii — Brak nowych istotnych okoliczności faktycznych — Brak usprawiedliwionego błędu — Odpowiedzialność — Niedopuszczalność)

(2019/C 328/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Guy Steifer (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci M.A. Lucas i M. Bertha)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (przedstawiciele: M. Pascua Mateo, K. Gambino i L. Camarena Januzec, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów M. Troncosa Ferrera i F.M. Hislaira)

Przedmiot

Żądanie na podstawie art. 270 TFUE, po pierwsze, stwierdzenia nieważności pisma dyrektora zasobów ludzkich i finansowych EKES z dnia 21 października 2002 r. oddalającego wniosek skarżącego z dnia 2 października 2002 r. dotyczący zwrotu, wraz z odsetkami za opóźnienie, nieuwzględnionej części uprawnień emerytalnych przeniesionych do systemu emerytalnego Unii Europejskiej, a także decyzji 360/03 A wspomnianego dyrektora z dnia 15 grudnia 2003 r. określającej uprawnienia emerytalne skarżącego, po drugie, nakazanie EKES zwrotu skarżącemu kwoty zaległych płatności okresowych przekazywanych przez Office national des pensions (krajowy urząd emerytalny) do EKES od dnia 1 stycznia 2004 r. tytułem przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżącego i, comiesięcznie, kwoty wspomnianych zaległych płatności okresowych, jakie zostaną wypłacone w przyszłości, oraz po trzecie, naprawienia szkody, jaka miała zostać wyrządzona skarżącemu ze względu na jeden z elementów uzasadnienia wspomnianego pisma, w którym ów dyrektor miał błędnie powiadomić skarżącego, że nie przysługuje mu żadne belgijskie uprawnienie emerytalne.